duktie in een later kwartaal kan een eerder begane onregelmatigheid niet goedmaken; voor de toepassing van het quotastelsel van algemene beschikking nr. 2794/80 komt het op een periode van drie maanden aan.

In zaak 179/82,

LUCCHINI SIDERURGICA SPA, in de persoon van L. Lucchini, voorzitter van de Raad van Beheer, gevestigd te Brescia, vertegenwoordigd door V. Landriscina, advocaat bij de Corte suprema di cassazione van de Italiaanse Republiek, domicilie gekozen hebbend te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, Rue Philippe-II 34,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, lid van de juridische dienst der Commissie, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van de individuele beschikking der Commissie van 11 juni 1982, houdende oplegging van een boete als voorzien in artikel 58 EGKS-Verdrag,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Vijfde kamer),

samengesteld als volgt: Y. Galmot, kamerpresident, Mackenzie Stuart, O. Due, U. Everling en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: G. Reischl
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de conclusies, middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — Feiten en schriftelijke behandeling

1. Geconfronteerd met een uitgesproken crisissituatie op de staalmarkt in de zin van artikel 58 EGKS-Verdrag, heeft de Commissie bij beschikking nr. 2794/80 van 31 oktober 1980 (PB L 291, blz. 1) een quotastelsel voor de produktie van staal voor de ondernemingen in de ijzer- en staalindustrie ingevoerd. Volgens de artikelen 2-4 van de beschikking stelt de Commissie voor de onder het stelsel vallende ondernemingen per kwartaal de quota vast voor de produktie van ruw staal en vier categorieën walserijprodukten. De berekening van die quota geschiedt op grondslag van de voor iedere onderneming per kwartaal berekende referentieproduktiecijfers, zoals door toepassing van bepaalde verminderingspercentages aangepast. De referentieproduktiecijfers en produktiequota die door toepassing van de verlagingspercentages worden verkregen, worden door de Commissie aan de onderscheiden ondernemingen medegedeeld.

Volgens artikel 9, eerste lid, der beschikking wordt aan ondernemingen die hun produktiequota overschrijden, „een boete opgelegd die in de regel 75 onderscheidenlijk 150 Ecu bedraagt voor iedere ton waarmede het quotum voor gewoon staal onderscheidenlijk speciaal staal wordt overschreden."

2. Krachtens voormelde regeling heeft de Commissie aan de vennootschap Lucchini Siderurgica SpA te Brescia, bij brief van 19 december 1980, de referentieproduktiecijfers en de voor het eerste kwartaal van 1981 te haren aanzien vastgestelde produktiequota medegedeeld.

Bij telex van 7 april 1981 heeft verzoekster de Commissie ervan verwittigd dat zij teveel had geproduceerd; de redenen van die overschrijding zouden in hoofdzaak zijn te zoeken in het feit dat er te Casto een verbeterde installatie in bedrijf was genomen, die in de aanlooptijd een onverwacht hoge produktie bereikte, die technisch niet te voorzien geweest was. Om het overschot weg te werken, heeft zij de Commissie aangeboden met ingang van de maand april niet haar gehele quotum op te nemen.

Bij brief van 19 januari 1982 heeft de Commissie verzoekster erop gewezen dat zij haar quotum voor het eerste kwartaal van 1981 met 5 488 ton had overschreden en dat haar deswege een boete van 5 488 × 75 Ecu = 411 600 Ecu zou moeten worden opgelegd. De Commissie heeft verzoekster voorts uitgenodigd te dezen schriftelijk opmerkingen te maken en haar in overweging gegeven om, desgewenst, een verhoor aan te vragen.

Bij brief van 1 februari 1982 — en, vervolgens, ten verhore op 18 maart 1982 — heeft verzoekster de Commissie gedetailleerd uiteengezet waaraan de overschrijding van haar produktiequotum haars inziens moet worden toegeschreven. Zij achtte de overschrijding gerechtvaardigd door het feit dat de verbeterde walsstraat te Casto een onverwacht hoge produktie bereikte, die technisch niet te

voorzien geweest was, en zij verklaarde zich nogmaals bereid het overschot weg te werken door in het tweede, derde en vierde kwartaal van 1981 niet haar gehele quotum op te nemen.

Omdat zij de feiten als zodanig onweersproken en de door Lucchini opgegeven redenen onaanvaardbaar achtte, heeft de Commissie op 11 juni 1982 de omstreden beschikking vastgesteld, die op 18 juni 1982 aan verzoekster werd medegedeeld.

In de beschikking wordt vastgesteld dat verzoekster voor categorie IV haar produktiequotum met 5 488 ton had overschreden, hetgeen een overtreding van beschikking nr. 2794/80 opleverde, terzake waarvan haar een boete van 411 600 Ecu ofwel 544 699 092 lire werd opgelegd. In de redengeving der beschikking wordt gezegd dat aan Lucchini ten deze een boete in de zin van artikel 58 EGKS-Verdrag moest worden opgelegd, die te stellen was op de waarde van de onrechtmatige produktie, alsook dat in artikel 9 van beschikking nr. 2794/80 voor zulk een overschrijding een boete is voorzien die voor gewoon staal in de regel 75 Ecu per ton bedraagt, zodat er, gezien het aantal tonnen waarmede het produktiequotum was overschreden, termen aanwezig waren tot oplegging van een boete van 411 600 Ecu, ofwel 544 699 092 lire.

3. Het tegen de beschikking gerichte beroep is op 16 juli 1982 ter griffie ingeschreven.

Op rapport van de rechter-rapporteur en de advocaat-generaal gehoord, heeft het Hof bij beschikking van 9 maart 1983 de zaak overeenkomstig artikel 95 Reglement voor de procesvoering naar de Vijfde kamer verwezen, en besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Conclusies van partijen

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— ten principale: de individuele beschikking van 11 juni 1982, waarbij verzoekster een boete van 411 600 Ecu werd opgelegd, nietig te verklaren;

— subsidiair, voor het geval dat de vordering ten principale wordt verworpen: de opgelegde boete te verlagen tot een louter symbolisch of althans veel geringer bedrag;

— in elk geval: de Commissie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen, verzoekster de kosten van het geding te vergoeden;

— bij wijze van instructiemaatregel, bijaldien de in de memorie ontwikkelde argumenten mochten worden weersproken: technisch overleg toe te laten met betrekking tot de in de memorie genoemde technische afwijking die tot de produktieoverschrijding heeft geleid en met betrekking tot de soort produkten der nieuwe installatie.

De *Commissie* concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep te verwerpen;

— verzoekster in de kosten te verwijzen.

III — Middelen en argumenten van partijen

Het beroep berust op de navolgende middelen:

— de beschikking zou onvoldoende met redenen omkleed zijn;

— op wezenlijke feiten zou geen acht zijn geslagen;

— de feiten zouden onjuist zijn beoordeeld.

1. Onvoldoende redengeving

a) *Verzoekster* betoogt dat de omstreden beschikking onvoldoende met redenen omkleed is: de redenen welke de Commissie aanleiding hadden gegeven tot oplegging van een boete van 75 Ecu per ton overproduktie, zouden er niet uit blijken.

Volgens artikel 58, lid 4, EGKS-Verdrag kunnen boeten worden opgelegd tot ten hoogste een bedrag gelijk aan de waarde van de ongeoorloofde produktie. Hier worden aan de Commissie discretionaire bevoegdheden verleend, waarvan zij bij vaststelling van het boetebedrag gebruik heeft te maken.

Die discretionaire bevoegdheid van de Commissie wordt in artikel 9 van beschikking nr. 2794/80 niet ingeperkt: enerzijds is er in deze bepaling slechts sprake van een „regel", anderzijds is dit voorschrift van lager orde dan de verdragsbepalingen.

Er zou dus met betrekking tot de bestreden beschikking van overschrijding van bevoegdheid mogen worden gesproken, indien de Commissie de wijze waarop zij van haar discretionaire bevoegdheid gebruik gemaakt heeft, noch in absolute noch in relatieve zin gemotiveerd heeft.

b) De *Commissie* brengt hiertegen in dat haar in artikel 58, lid 4, EGKS-Verdrag, weliswaar de discretionaire bevoegdheid wordt verleend tot vaststelling van een boete op een bedrag tussen het theoretisch minimum en een met de waarde van de ongeoorloofde produktie overeenkomend maximum; die discretionaire bevoegdheid zou evenwel in artikel 9 van haar beschikking nr. 2794/80 aanmerkelijk zijn ingeperkt. Die bepaling schept, wat de verhouding tussen overtreding en boete betreft, een automatisme in die zin dat de Commissie praktisch geen discretionaire bevoegdheid overhoudt en dat er een „eenheidssanctie" wordt opgelegd.

De redenen waarom de Commissie aldus haar eigen bevoegdheden heeft ingeperkt, zijn vermeld in de overwegingen van de considerans van beschikking nr. 2794/80, volgens welke „om de doeltreffendheid van het quotastelsel te verzekeren, ... elke overschrijding daadwerkelijk [moet] worden bestraft met een boete die wordt vastgesteld naar gelang van de ongeoorloofd geproduceerde hoeveelheid."

De Commissie is dan ook van mening dat aan de overwegingen van de algemene beschikking voldoende argumenten kunnen worden afgelezen ten gunste van de juistheid van het gebruik dat zij bij de toepassing der beschikking van haar bevoegdheden meent te moeten maken. Nadere redengeving in de individuele boetebeschikking acht zij onnodig, omdat daarin slechts uitvoering aan de algemene beschikking wordt gegeven.

De Commissie voegt hieraan toe dat zij met artikel 9 van beschikking nr. 2794/80 is gebleven binnen de in artikel 58, lid 4, van het Verdrag gestelde grenzen, immers met een bedrag van 75 Ecu per ton blijft men beneden de waarde van een ton staal.

2. *Het niet in aanmerking nemen van wezenlijke feiten*

a) *Verzoekster* betoogt dat de Commissie, toen zij de omstreden beschikking vaststelde, bepaalde bijzondere omstandigheden die zich in casu voordeden, niet in aanmerking heeft genomen, immers buiten beschouwing heeft gelaten dat: Lucchini haar zelf op de overschrijding attent heeft gemaakt; haar produktie naar behoren op de haar toegestane quota heeft afgestemd; het produktieoverschot over het eerste kwartaal van 1981 heeft gecompenseerd door zich bij de produktie in de drie volgende kwartalen beperkingen op te leggen.

Verzoekster heeft er bepaaldelijk op gewezen dat het produktieoverschot over het eerste kwartaal van 1981 aan een abnormaal en onvoorzienbaar feit van technische aard was toe te schrijven: in maart 1981 was er te Casto een verbeterde walsstraat in gebruik genomen, die al dadelijk in de aanloopperiode een onverwacht hoog rendement opleverde. De produktie kon niet worden stilgelegd: enerzijds brengt de ingebruikneming van een nieuwe installatie mede dat de capaciteit ten volle moet worden benut — zulks met het oog op de nodige bijstellingen en experimenten; anderzijds was de onderneming gebonden door contracten, tevoren gesloten met de vakbonden en de leveranciers der installatie.

Lucchini stelt, wat haar produktie na het eerste kwartaal van 1981 betreft, dat zij zelf beperkingen van haar produktie ten opzichte van de quota die haar voor het tweede, derde en vierde kwartaal van 1981 waren toegekend, heeft gepland, om zodoende te blijven binnen de grenzen, aan haar produktie over het gehele jaar gesteld. Door die handelwijze moet zij worden geacht de begane onregelmatigheid te hebben gecorrigeerd; althans dient een en ander tot verlaging van de boete te leiden.

Een en ander brengt mede dat er in de omstreden beschikking overschrijding van rechtsmacht heeft plaatsgevonden in dier voege dat wezenlijke feiten buiten beschouwing zijn gelaten.

b) De *Commissie* acht de door verzoekster aangehaalde feiten niet terzake dienende. Bedoelde omstandigheden kunnen Lucchini aan haar aansprakelijkheid voor in strijd met de quotaregeling begane handelingen, niet doen ontkomen; het komt alleen op het resultaat aan en of er bij Lucchini van opzet of onachtzaamheid sprake is geweest, doet niet terzake.

De Commissie voegt hieraan toe dat een hogere produktie van een walsstraat in de proefperiode, technisch gezien, geenszins abnormaal is en volkomen voorzienbaar. Verzoekster heeft dus zelf het risico van een te grote produktie aanvaard. Het argument dat zij de produktie om technische en juridische redenen niet kon stilleggen, doet niet terzake; dit zijn slechts de consequenties van haar eigen eerdere nalatigheid, zodat zij er zelf voor moet opkomen.

In ieder geval mag men zich, ook al zou het produktieoverschot dat door de ingebruikneming van de nieuwe walsstraat te Casto is ontstaan, onvoorzienbaar zijn geweest, afvragen waarom verzoekster de produktie in haar beide andere bedrijven, waar de installaties normaal werkten, niet heeft beperkt of opgeschort. Zij had de produktie van de beide andere walsstraten (produktiecijfers: 32 732 en 16 508 ton) zeer wel naar evenredigheid kunnen beperken.

Wat betreft het feit dat verzoekster haar produktie in het tweede, derde en vierde kwartaal van 1981 heeft beperkt, wijst de Commissie erop dat de quota, zoals zij bij beschikking nr. 2794/80 zijn inge-

voerd, per kwartaal worden vastgesteld, zodat een in één bepaald kwartaal begane overschrijding, door een beperking van de produktie in de volgende kwartalen niet kan worden goedgemaakt.

3. De onjuiste beoordeling der feiten

a) *Verzoekster sa102betoogt dat er in de bestreden beschikking overschrijding van rechtsmacht heeft plaatsgevonden in dier voege dat de feiten onjuist zijn beoordeeld: in de bestreden beschikking wordt een overschrijding van 5 488 ton alleen voor produkten van categorie IV vastgesteld, terwijl dat overschot in werkelijkheid bestond uit een overschrijding van 1 157 ton voor produkten van categorie II en 4 331 ton voor produkten van categorie IV. Ook de in de considerans der beschikking voorkomende overweging dat de produktie van de walsstraat te Casto slechts produkten van categorie II zou omvatten is niet juist: er zijn daar zowel produkten van categorie II als van categorie IV geproduceerd.*

Verzoekster wijst erop dat de walsstraat te Casto in de omstreden periode 4 092 ton produkten van categorie II heeft geproduceerd (terwijl het quotum 2 935 ton bedroeg, zodat de overschrijding op 1 157 ton is te stellen) en 29 563 ton produkten van categorie IV. In totaal is er door alle Lucchini-bedrijven, wat categorie IV betreft, 78 486 ton geproduceerd (terwijl het quotum 74 155 ton bedroeg, hetgeen een overschrijding oplevert van 4 331 ton).

Mochten voormelde produktiecijfers worden betwist, dan geeft Lucchini het Hof een accountantsonderzoek in overweging.

b) De Commissie brengt hiertegen in dat het, blijkens de berekeningen van haar diensten en volgens de beschikking, bij de vastgestelde overschrijding uitsluitend om produkten van categorie IV ging. De produktie van het Lucchini-concern in het eerste kwartaal van 1981 bedroeg voor categorie II 1 613 ton en voor categorie IV 80 965 ton. Omdat de produktie voor categorie II dus 1 322 ton beneden het quotum (2 935) bleef, is het quotum voor categorie IV (74 155 ton) — met een tolerantie van 3 % — met dit verschil verhoogd tot 75 477 ton. Men komt zo op een overschrijding van 5 488 ton (80 965 — 75 477 ton) voor produkten van categorie IV alleen.

De Commissie voegt hieraan toe dat de totale overschrijding waarop men in de bestreden beschikking uitkomt, met het door verzoekster vastgestelde totaal overeenkomt.

Met betrekking tot de walsstraat te Casto wijst de Commissie erop, dat de produktie aanvankelijk tot produkten van categorie IV beperkt bleef, maar dat er, na de technische verbeteringen die tot de onderhavige zaak leidden, zowel produkten van categorie II als van categorie IV zijn geproduceerd. De Commissie is evenwel van mening dat de feiten die in het descriptieve gedeelte der beschikking zijn besproken, geenszins bepalend zin geweest voor de beschikking zelf, waarin alle doorslaggevende feiten en omstandigheden zijn vermeld.

IV — Mondelinge behandeling

Partijen zijn ter terechtzitting van 8 juni 1983 gehoord.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 14 juli 1983 zijn conclusie genomen.

In rechte

1 Bij op 16 juli 1982 ter griffie van het Hof ingekomen request heeft de vennootschap Lucchini Siderurgica SpA te Brescia, krachtens de artikelen 33 en 36 EGKS-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van de individuele beschikking der Commissie van 11 juni 1982, waarbij haar krachtens artikel 58 EGKS-Verdrag en de algemene beschikking nr. 2794/80 van 31 oktober 1980 tot invoering van een quotastelsel voor de produktie van staal voor de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie (PB L 291, blz. 1), een boete is opgelegd.

2 In de bestreden beschikking wordt vastgesteld dat verzoekster het produktiequotum voor walserijprodukten van categorie IV in het eerste kwartaal van 1981 met 5 488 ton heeft overschreden, hetgeen overtreding van voormelde beschikking nr. 2794/80 oplevert. Aan verzoekster is deswege een boete van 5 488 × 75 Ecu = 411 600 Ecu (544 699 092 lire) opgelegd.

3 Er zij aan herinnerd dat er bij voormelde beschikking nr. 2794/80 een quotastelsel voor de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie is ingevoerd. Het stelsel houdt in dat de Commissie voor die ondernemingen, op grondslag van bepaalde referentieproduktiecijfers voor de produktie van ruw staal alsmede voor vier groepen walserijprodukten, per kwartaal quota vaststelt. Volgens artikel 9, eerste lid, der beschikking wordt aan ondernemingen die hun produktiequotum overschrijden, een boete opgelegd die in de regel 75 Ecu bedraagt voor iedere ton waarmede het quotum voor gewoon staal wordt overschreden.

4 In het beroepschrift vordert verzoekster nietigverklaring van de omstreden boetebeschikking, althans verlaging van de daarin opgelegde boete. Zij beroept zich daartoe op middelen die onvoldoende redengeving, onjuiste beoordeling der feiten en bijzondere omstandigheden inhouden.

Het middel volgens hetwelk de beschikking onvoldoende met redenen zou zijn omkleed

5 Verzoekster betoogt allereerst dat de omstreden beschikking ongenoegzaam met redenen omkleed is. Er zou niet uit blijken waarom de Commissie heeft

gemeend verzoekster een geldboete ten bedrage van 75 Ecu per ton teveel geproduceerd staal te moeten opleggen. In artikel 58, lid 4, EGKS-Verdrag en artikel 9 van beschikking nr. 2794/80 wordt volgens verzoekster aan de Commissie, wat de vaststelling van het boetebedrag betreft, een discretionaire bevoegdheid toegekend, waarvan zij gebruik heeft te maken.

6 De Commissie is daarentegen van mening dat haar in artikel 9 van beschikking nr. 2794/80 geen enkele discretionaire bevoegdheid wordt gelaten. Ten processe heeft zij dit in die zin toegelicht dat zij, genoemd artikel toepassend, de boete, behoudens in uitzonderingsgevallen, op 75 Ecu per ton teveel geproduceerd staal bepaalt. De vaststelling van het boetebedrag behoefde dus, behoudens uitzonderingsgevallen, ook geen specifieke redengeving.

7 Er zij aan herinnerd dat de Commissie volgens artikel 58, lid 4, EGKS-Verdrag aan ondernemingen die haar beschikkingen overtreden, boeten kan opleggen, tot ten hoogste een bedrag gelijk aan de waarde van de ongeoorloofde produktie. Aan deze algemene bepaling is uitvoering gegeven in artikel 9, lid 1, van beschikking nr. 2794/80, volgens hetwelk de bij overschrijding van de produktiequota op te leggen boete in de regel 75 Ecu per ton teveel geproduceerd staal bedraagt. In de beschikking zijn dus de voorwaarden vastgesteld waaronder de in artikel 58, lid 4, van het Verdrag besloten liggende bevoegdheid tot toepassing zou komen: bij overschrijding van de quota bepaalt de Commissie de boete in alle gevallen op 75 Ecu, tenzij — in uitzonderingsgevallen — een ander percentage gerechtvaardigd voorkomt. Het stond de Commissie vrij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid te regelen door vaststelling van dit normbedrag, dat de eis ener gelijke behandeling recht doet wedervaren, doch de mogelijkheid openlaat met uitzonderlijke situaties rekening te houden.

8 Het moet er derhalve voor worden gehouden dat de hoogte der boete alleen een specifieke redengeving behoeft in de uitzonderingsgevallen waarin de Commissie niet het in den regel voorziene boetebedrag oplegt. Dat zij de boete in casu op 75 Ecu per ton teveel geproduceerd staal heeft bepaald, houdt dus in dat de ernst der overtreding volgens de Commissie in de lijn lag van de algemene regel, waarvoor de afwezigheid van omstandigheden die afwijking van het normbedrag rechtvaardigen, kenmerkend is. De Commissie heeft verzoekster dus de nodige gegevens verschaft, in dier voege dat zij kon

weten waar zij rechtens aan toe was, terwijl het Hof zijn controle kon uitoefenen.

9 Dit middel moet derhalve worden verworpen.

De feiten zouden onjuist zijn beoordeeld

10 Verzoekster betoogt voorts dat de omstreden beschikking op een onjuiste beoordeling der feiten berust. In het dictum der beschikking zou een overschrijding met 5 488 ton alleen voor produkten van categorie IV zijn vastgesteld, terwijl dit cijfer in werkelijkheid zou moeten worden gesplitst in 1 157 ton voor produkten van categorie II en 4 331 ton voor produkten van categorie IV.

11 De Commissie betwist verzoeksters cijfers en houdt zich aan de gegevens van de beschikking, die op de vaststellingen van haar controleurs berustten. Ook acht zij dit — gestelde — verschil voor het onderhavig geding van geen belang.

12 Vastgesteld zij dat, ook al mochten verzoeksters posita komen vast te staan, daaraan voor het boetebedrag geen gevolgen verbonden kunnen zijn: de in de beschikking vastgestelde totale overschrijding is niet betwist en het door de Commissie ter zake van die overschrijding toe te passen boetebedrag is niet afhankelijk van de vraag in welke van de beide categorieën er te veel werd geproduceerd.

13 Ook dit middel moet derhalve worden verworpen.

Er zouden zich bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan

14 Verzoekster betoogt voorts dat zich in casu bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan, op grond waarvan er in het geheel geen boete had mogen worden opgelegd dan wel het boetebedrag moet worden verlaagd. Zij wijst erop dat zij, terstond na het begin van het eerste kwartaal van 1981, namelijk op 7 april 1981, toen zij vaststelde dat zij zich niet aan het quotum had gehouden, zelf op de overtreding attent heeft gemaakt. In haar telexbericht zou zij hebben verklaard aan welke abnormale feiten van technische aard de te grote produktie moest worden toegeschreven en compensatie in de loop

van de volgende kwartalen hebben aangeboden. De Commissie zou het telexbericht evenwel onbeantwoord hebben gelaten en, zonder anderszins te hebben gereageerd, in het begin van het jaar 1982 de instructieprocedure hebben ingeleid.

15 Ten betoge dat de overschrijding buiten haar wil heeft plaatsgehad en een onvoorzienbaar karakter droeg, stelt verzoekster dat zij in maart 1981 in haar bedrijf te Casto een verbeterde walsstraat in bedrijf had gesteld, die, al dadelijk in de aanloopperiode, een onverwacht hoog rendement opleverde. Het zou niet mogelijk zijn geweest de produktie stop te zetten of te vertragen: bij het in bedrijf stellen van nieuwe installaties moeten de capaciteiten ten volle worden benut, zowel om de nodige bijstellingen en experimenten mogelijk te maken als in verband met verbintenissen, tevoren met vakbonden en leveranciers aangegaan. Om deze laatste reden zou men ook in de beide andere bedrijven niet tot stopzetting van de produktie hebben kunnen overgaan.

16 Verzoekster voegt hieraan toe dat zij terstond na haar telex een beperking van haar produktie heeft geprogrammeerd teneinde alsnog de aan haar quotum gestelde grenzen te eerbiedigen, en die beperking heeft ook plaatsgevonden. In het tweede kwartaal van 1981 bleef zij 11 028 ton beneden het haar voor produkten van categorie IV toegekende quotum. Waar voor het voorafgegane kwartaal, wat produkten van categorie IV betreft, een overschrijding van 5 488 ton was vastgesteld, moet die in het eerste kwartaal van 1981 begane overschrijding geacht worden in het volgend kwartaal te zijn goedgemaakt.

17 De Commissie wijst erop dat de communautaire regeling op een strikt driemaandelijkse quotering is gebaseerd. Het enkele feit van overschrijding van het quotum moet dus, ongeacht de oorzaak, tot vaststelling van een boete leiden. Overschrijding kan dan ook niet door een latere beperking worden gecompenseerd.

18 Met name betwist de Commissie dat een produktiestijging in een walsstraat tijdens de proefperiode als een abnormale, onvoorzienbare gebeurtenis is te beschouwen. Verzoekster zou dus bewust het risico hebben aanvaard dat haar produktie zou toenemen. In ieder geval zou zij de produktie in haar andere bedrijven hebben kunnen beperken of opschorten.

19 De Commissie betoogt voorts dat het telexbericht waarbij verzoekster haar van de overschrijding van het quotum in kennis stelde, niet terzake dienende was: door de regelmatige controles die door haar personeel worden uitgevoerd, was de Commissie reeds op de hoogte. Met betrekking tot de pretense compensatie wijst de Commissie erop, dat er voor de — onbetwiste — produktievermindering in het tweede kwartaal van 1981 ook andere beweegredenen kunnen zijn geweest, zoals een vermindering van de vraag op de markt.

20 Er zij in zoverre op gewezen dat de driemaandelijkse quotering een wezenlijk bestanddeel is van de regeling welke bij beschikking nr. 2794/80 in het leven werd geroepen. De Commissie wijst er dus terecht op dat alle prognoses en quoteringen op de produktie per kwartaal berusten en dat de ondernemingen ervoor hebben te zorgen dat de produktie de per kwartaal vastgestelde quota niet overschrijdt.

21 De producent draagt dan ook normaliter het risico van niet-eerbiediging der quota. Een onregelmatige produktie van een walsstraat en problemen gerezen door betrekkingen met de vakbonden als door verzoekster ingeroepen, behoren tot de sfeer van het normale ondernemersrisico en kunnen verzoekster van haar aansprakelijkheid voor de eerbiediging der quota niet bevrijden.

22 Ook verlaging van de produktie in een later kwartaal kan een eerder begane onregelmatigheid niet goedmaken; het komt voor de toepassing van het stelsel nu eenmaal op een periode van drie maanden aan.

23 In de omstreden beschikking heeft de Commissie dan ook terecht vastgesteld dat verzoekster krachtens het gemeenschapsrecht op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen en haar deswege een boete opgelegd. De vordering tot nietigverklaring van de omstreden boetebeschikking moet dan ook worden afgewezen.

24 Verzoekster heeft evenwel voorts, subsidiair, op grond van bijzondere omstandigheden tot verlaging der boete geconcludeerd.

25 Zoals hiervoor werd overwogen, moet de boete volgens artikel 9 van beschikking nr. 2794/80 worden gesteld op een bedrag van 75 Ecu per ton teveel geproduceerd staal, tenzij zich uitzonderingsgevallen mochten voor-

doen waarin van het normbedrag mag worden afgeweken. In casu mag er van uitzonderlijke omstandigheden worden gesproken, die zodanige afwijking rechtvaardigen.

26 Als onbetwist staat vast dat het verzoekster in het hierbedoelde kwartaal uitzonderlijk moeilijk is gevallen het toegekende quotum te eerbiedigen, alsook dat zij later tot vermindering van haar produktie is overgegaan. Ofschoon er voor zulk een vermindering tal van gronden kunnen bestaan, dient in casu in aanmerking te worden genomen dat verzoekster in haar telexbericht van 7 april 1981 bij voorbaat compensatie heeft aangeboden, hetgeen erop wijst dat zij haar produktie willens en wetens heeft beperkt om de overschrijding van het quotum goed te maken en de situatie te regulariseren.

27 Door het telexbericht niet te beantwoorden heeft de Commissie zich helaas niet aan de regels van goed bestuur gehouden en verzoekster in het onzekere gelaten met betrekking tot de vraag of de Commissie haar aanbod aanvaardde. Waar verzoekster in die omstandigheid haar produktie inderdaad aanzienlijk heeft ingekrompen om de begane overschrijding van het quotum goed te maken, moet te haren faveure worden aangenomen dat zich een uitzonderlijke situatie voordeed waarin vaststelling van een lagere boete dan het normbedrag gerechtvaardigd was te achten.

28 Derhalve moet de boete worden verlaagd. Gezien de mate waarin de produktie in het tweede kwartaal van 1981 werd verlaagd, komt oplegging van een boete ten bedrage van de helft van het opgelegde bedrag, ofwel 205 800 Ecu (272 349 546 lire) juist voor.

Kosten

29 Ingevolge artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Krachtens lid 3 van dat artikel kan het Hof de proceskosten echter geheel of gedeeltelijk compenseren, indien partijen onderscheidenlijk op één of meer punten in het ongelijk worden gesteld, en voorts wegens bijzondere redenen.

30 Aangezien verzoekster en de Commissie beide gedeeltelijk in het ongelijk worden gesteld, zijn termen aanwezig de kosten te compenseren.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vijfde kamer),

rechtdoende:

1. **Verlaagt de aan verzoekster opgelegde boete tot 205 800 Ecu (272 349 546 lire).**

2. **Verwerpt het beroep voor het overige.**

3. **Verstaat dat elk van beide partijen de eigen kosten zal dragen.**

Galmot Mackenzie Stuart

Due Everling Kakouris

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 19 oktober 1983.

Voor de griffier
J. A. Pompe
adjunct-griffier

De president van de Vijfde kamer
Y. Galmot

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL G. REISCHL VAN 14 JULI 1983 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

Verzoekster, die in drie fabriekshallen (Casto, Sarezzo en Settimo) staalprodukten vervaardigt, werd door de Commissie bij brief van 19 september 1980 in kennis gesteld van de haar voor het vierde kwartaal van 1981 toegekende quota voor de produktie van ruw staal en van de produktencategorieën II en IV bedoeld in de uit veel zaken bekende be-

1 — Vertaald uit het Duits.